

Vergaderjaar 1984–1985

18 781

Wijziging van de nieuwe Wet gemeenschappelijke regelingen

Nr. 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 12 december 1984

De leden behorend tot de P.v.d.A.-fractie merken allereerst op dat zij het noodzakelijk achten dat de wetgevende arbeid van de regering, en in dit geval het Ministerie van Binnenlandse Zaken, althans op dit terrein, verbetering ondergaat nu blijkt deze novelle het voorstel van Wet gemeenschappelijke regelingen (16 538) op 89 punten bijstelling behoeft.

Hoewel ik deze opmerking in beginsel onderschrijf, mag ik er in dit verband de aandacht op vestigen dat veel fouten zijn terug te voeren op de amendering en de verwerking door de Tweede Kamer.

Artikel I, onderdeel E, sub 1

Ingevolge het voorstel gaan provinciale staten na verloop van tien jaar «besluiten (.....) of er aanleiding is tot wijziging». De P.v.d.A.-leden vroegen de regering of wellicht bedoeld wordt: «besluiten (.....) of er al dan niet aanleiding is tot wijziging».

Ten aanzien daarvan merk ik op dat toevoeging van de woorden «al dan niet» in dit geval geen verandering teweeg brengt. De betekenis blijft dezelfde. Voor een wijziging bestaat derhalve geen aanleiding.

Onderdeel E, sub 3

De leden van de P.v.d.A.-fractie zagen niet in waarom provinciale staten alleen bij wijziging van het besluit tot indeling in samenwerkingsgebieden zouden moeten aangeven hoe en wanneer regelingen die niet aan de indeling voldoen moeten worden aangepast en dus niet bij de eerste indeling in samenwerkingsgebieden. Voorshands toonden zij voorkeur voor de huidige tekst van artikel 5, lid 4. Die voorkeur kan ik niet delen omdat het inderdaad de bedoeling is, dat bij de eerste aanpassing art. 107 van toepassing is. Daarbij zij nog aangetekend dat art. 107 op alle aspecten van de aanpassing aan de nieuwe wet betrekking heeft en niet slechts ziet op de aanpassing aan samenwerkingsgebieden. De totale aanpassing ligt derhalve in één hand, te weten van Gedeputeerde Staten.

Onderdeel I, sub 3

De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen waarom bij de opsomming de inlichtingen ingevolge art. 16, lid 2 niet meer moeten vallen onder art. 16, lid 6. Overigens blijft de voorgestelde tekst zo al niet onleesbaar, dan toch

vrijwel onbegrijpelijk. Betekent het voorstel dat een lid van het algemeen bestuur alleen informatie verstrekt als geheimhouding opgelegd is indien geheimhouding is opgelegd? Wil de regering in gewoon Nederlands weergeven wat bedoeld wordt?

Voor wat de eerste vraag over dit onderdeel betreft merk ik op, dat art. 16, lid 2, betrekking heeft op de relatie tussen het algemeen bestuur en het dagelijks bestuur.

Die, in zekere zin interne, relatie is niet aan de orde in het zesde lid van dit artikel waar het gaat over de relatie met de gemeenteraden. In dat zesde lid wordt gezegd, dat het aan geheimhouding gebonden lid zijn achterban slechts mag informeren als ook die achterban zich zelf tot geheimhouding heeft verplicht en als vast staat dat de geheimhoudingsplicht van die achterban pas zal worden opgeheven als de geheimhoudingsplicht van het algemeen bestuur, en daarmee van het betrokken lid, vervalt. Met andere woorden als algemeen bestuur en achterban een gesloten circuit vormen mag dat circuit bij de achterban alleen worden verbroken als dat tegelijk of eerder bij het algemeen bestuur gebeurt.

Onderdeel AA

De leden van de P.v.d.A.-fractie verklaarden voorshands stellige voorkeur te hebben voor de tekst zoals de Tweede Kamer die eerder aanvaard heeft: een gemeenschappelijke regeling tussen (besturen van) provincies behoeft goedkeuring van de Kroon. Zij merkten op sterk geneigd te zijn het voorstel AA als een essentiële wijziging te zien. Overigens merkten zij op dat in onderdeel AA waarschijnlijk art. 40 juncto art. 8 bedoeld wordt en dus niet art. 41 juncto art. 8. Ook zou onderdeel AA er toe leiden dat ook besturen tot ontbinding of wijziging van de regeling tussen provincies geen goedkeuring behoeven (art. 120).

Het is duidelijk dat het in art. 49, eerste lid, waar ter goedkeuring en ter kennisneming door elkaar worden gehaald, om een verwerkingsfout gaat. In de eerste nota van wijziging bij het ontwerp van Wet gemeenschappelijke regelingen (Tweede Kamer, zitting 1981-1982, 16538, nr. 9) is op blz. 4 onder «D» voorgesteld het toenmalig art. 44 te lezen als volgt:

1. Een regeling, waarbij gebruik is gemaakt van een bevoegdheid als bedoeld in de artikelen 35 juncto 5, wordt ter kennisneming aan Ons gezonden.

2. Het bepaalde in het eerste lid is mede van toepassing op wijziging en opheffing, alsmede op toetreding en uittreding.

(Art. 44 sloeg op de regelingen tussen de provincies en eiste in zijn oorspronkelijke vorm goedkeuring).

Met betrekking tot de tweede opmerking van de P.v.d.A.-fractie zij er op gewezen dat het in art. 49 gaat om toezending van «zware» regelingen als bedoeld in art. 8. Art. 8 kan alleen van toepassing zijn via art. 41, immers art. 40 slaat ook op «lichte» regelingen.

Onderdeel HHH

De leden van de P.v.d.A.-fractie vroegen of de regering wellicht art. 139 bedoelt in plaats van art. 138. In het hun bekende art. 138 wordt niet verwezen naar art. 120. De vermelding van art. 138 is juist. In art. I onder EEE van de novelle is art. 139 van de nieuwe Wet gemeenschappelijke regelingen vernummerd tot art. 138. In art. I onder HHH wordt dan ook niet verwezen naar de oude nummering (139) maar naar de nieuwe (138).

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. G. Rietkerk